

โดย เฮ็คเตอร์อะโกลตัน
เดอ เปลา ปาเฮยา
แห่งสวากเจ็ดสิบ

รอดจากโคลน

“ฉันจะแบ่งปันความรักของพระเจ้าผู้ช่วยแก่เพื่อนบ้าน”
(หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 42)

ค รอบครัวข้าพเจ้าอาศัยอยู่ในเมืองเซาเปาลู บราซิล ถนนฝั่งตรงข้ามบ้านเรามีต้นโกกงาง ป่าโกกงางมีแม่น้ำไหลผ่านต้นไม้ พื้นเป็นโคลนแฉะมาก

หลายคนสร้างบ้านบนดินโคลน พวกเขาปักท่อนซุงขนาดใหญ่ในโคลน จากนั้นจึงสร้างบ้านไว้บนท่อนซุง แต่เมื่อฝนตก น้ำท่วม น้ำเข้ามาในบ้าน พวกเขาไม่มีที่นอนตอนกลางคืน

เมื่อเป็นเช่นนี้ คุณพ่อจะเชิญพวกเขาทุกคนเข้ามาในบ้านของเรา บางครั้งพวกเขามีมากถึง 15 คน! ท่านพาพวกเขาเข้ามาในห้องรับแขกแล้วแจกผ้าห่มให้ คุณแม่ทำอาหารให้พวกเขารับประทาน จากนั้นพวกเขานอนในบ้านของเราจนรุ่งเช้า

เหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นอย่างน้อยสามถึงสี่ครั้ง

ข้าพเจ้าจำได้ขณะคิดว่า “มีคนไม่มากนักที่จะรับคนแปลกหน้าเข้าบ้าน” คุณพ่อข้าพเจ้าปล่อยให้คนที่เราแทบไม่รู้จักเข้ามานอนในบ้านของเรา! แต่จากนั้นข้าพเจ้าคิดว่า “พวกเขาไม่มีที่ไป”

คุณพ่อคุณแม่ของข้าพเจ้าทำหลายอย่างเพื่อช่วยคนอื่นเสมอ แต่การรับใช้ของพวกเขาเป็นมากกว่าความช่วยเหลือและการให้ เป็นการแสดงความรักต่อเพื่อนบ้าน แม้เมื่อเพื่อนบ้านเป็นคนที่เราไม่รู้จักดี

เราควรยื่นมือช่วยเหลือคนตกทุกข์ได้ยาก เราควรช่วยพวกเขาทุกอย่างที่เราช่วยได้ เราไม่ควรจำกัดสิ่งที่เราทำเพื่อช่วยผู้อื่น เราสามารถให้ที่พักและทรัพย์สินเงินทอง เราสามารถแบ่งเวลาของเราให้พวกเขาได้ เราสามารถแบ่งปันความรู้ของเราเกี่ยวกับพระบิดาบนสวรรค์ และพระเยซูคริสต์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเทศกาลคริสต์มาส ■

